

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 53/23

Luxemburg, 29 martie 2023

Hotărârea Tribunalului în cauza T-142/21 | Wizz Air Hungary/Comisia (Blue Air; COVID-19 și ajutor pentru salvare)

Acțiunea împotriva deciziei Comisiei de aprobare a ajutorului acordat de România companiei aeriene Blue Air în contextul pandemiei de COVID-19 este respinsă în totalitate

La 18 august 2020, România a notificat Comisiei Europene o măsură de ajutor în favoarea companiei aeriene Blue Air Aviation S.A. (denumită în continuare „Blue Air”) sub forma unui împrumut în cuantum de aproximativ 62 130 000 de euro, garantat de statul român și cu dobânzi subvenționate.

Măsura notificată a cuprins două ajutoare distincte, fondate pe două temeuri juridice diferite, fiecare acoperind un cuantum de ajutor definit. Primul ajutor a constat într-un împrumut în cuantum de 28 290 000 de euro care urmărește să compenseze Blue Air pentru paguba suferită direct din cauza anulării sau a reprogramării zborurilor sale ca urmare a instituirii unor restricții de călătorie în contextul pandemiei de COVID-19, în perioada cuprinsă între 16 martie și 30 iunie 2020 (denumit în continuare „măsura de compensare”). Al doilea ajutor a avut ca obiect un împrumut în cuantum de 33 840 000 de euro care urmărește să acopere parțial nevoile urgente de lichidități ale Blue Air rezultate din pierderile din exploatare pe care le-a înregistrat ca urmare a pandemiei (denumit în continuare „ajutorul pentru salvare”).

Fără a deschide procedura formală de investigare prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE, prin Decizia din 20 august 2020¹ Comisia a constatat că măsura notificată constituia un ajutor de stat, ale cărui două componente erau compatibile cu piața internă. Astfel, Comisia a declarat măsura de compensare ca fiind compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFUE². La rândul său, ajutorul pentru salvare a fost declarat compatibil în temeiul articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE³ coroborat cu Orientările privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (denumite în continuare „orientările”)⁴.

Împotriva acestei decizii, compania aeriană Wizz Air Hungary Zrt. a introdus o acțiune în anulare care este respinsă

¹ Decizia C(2020) 5830 final a Comisiei din 20 august 2020 privind ajutorul de stat SA.57026 (2020/N) – România – COVID-19: Ajutor în favoarea Blue Air.

² Conform acestei dispoziții, ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare sunt compatibile cu piața internă.

³ În temeiul acestei dispoziții, ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun, pot fi considerate compatibile cu piața internă.

⁴ Orientări privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor nefinanciare aflate în dificultate (JO 2014, C 249, p. 1).

de Camera a zecea extinsă a Tribunalului. Prin hotărârea pronunțată, Tribunalul confirmă analiza efectuată de Comisie privind compatibilitatea măsurii notificate cu piața internă.

Aprecierea Tribunalului

Tribunalul respinge, în primul rând, motivul de anulare întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFUE. În această privință, reclamanta a reproșat printre altele Comisiei că a săvârșit erori în evaluarea sa privind paguba suferită de Blue Air din cauza restricțiilor de călătorie impuse în contextul pandemiei de COVID-19.

Cu privire la acest aspect, Tribunalul amintește că în temeiul articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFUE pot fi compensate numai dezavantajele economice provocate în mod direct de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare. Rezultă că ajutoarele care pot fi mai mari decât pierderile suferite de beneficiarii acestora nu intră în domeniul de aplicare al articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFUE. În plus, Tribunalul amintește de asemenea că faptul generator al pagubei, astfel cum este definit în decizia atacată, trebuie să constituie cauza determinantă a pagubei pe care ajutorul urmărește să o repare și să se afle în mod direct la originea acesteia.

În consecință, pentru a putea declara măsura de compensare ca fiind compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 107 alineatul (2) litera (b) TFUE, Comisia avea obligația să analizeze cu o atenție specială chestiunea dacă restricțiile de călătorie impuse în contextul pandemiei de COVID-19 reprezentau cu adevărat cauza determinantă a pagubei pe care această măsură urmărea să o compenseze sau dacă, dimpotrivă, o parte a acestei pagube era determinată de dificultățile preexistente ale Blue Air.

În raport cu aceste precizări, Tribunalul înlătură în special argumentul reclamantei potrivit căruia, prin faptul că nu a exclus pierderile Blue Air rezultate din dificultăți preexistente, Comisia ar fi supraestimat paguba suferită din cauza pandemiei de COVID-19. În această privință, Tribunalul precizează că Comisia a comparat situația financiară reală a Blue Air cu un scenariu contrafactual care s-ar fi produs în lipsa restricțiilor de călătorie, întemeiat pe veniturile și costurile prevăzute în bugetul 2020 pentru perioada cuprinsă între 16 martie și 30 iunie 2020. În acest scenariu contrafactual, Comisia a luat în considerare dificultățile avute de Blue Air, care existau înainte de pandemia de COVID-19. Întrucât aceste dificultăți erau reflectate și de rezultatele reale ale Blue Air și figurau, în consecință, în cele două scenarii care au fost comparate de Comisie, Tribunalul concluzionează că impactul acestora a fost neutralizat în calculul pagubelor suferite de Blue Air ca urmare a restricțiilor de călătorie impuse în contextul pandemiei de COVID-19.

În al doilea rând, Tribunalul anulează motivul de anulare întemeiat pe o aplicare eronată a articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE, interpretat în lumina orientărilor. În acest cadru, reclamanta a susținut printre altele că, prin faptul că a afirmat că ajutorul pentru salvare urmărea un obiectiv de interes comun în sensul punctului 43 din orientări, Comisia a săvârșit o eroare.

Tribunalul arată în acest context că din cuprinsul punctului 43 din orientări reiese că, pentru a fi declarat compatibil cu piața internă în temeiul orientărilor, ajutorul notificat trebuie să urmărească un obiectiv de interes comun, în sensul că acesta vizează prevenirea dificultăților sociale sau remediarea disfuncționalității pieței. Acest obiectiv este confirmat la punctul 44 din orientări, potrivit căruia statele membre trebuie să demonstreze că falimentul beneficiarului ar putea să genereze o dificultate socială gravă sau o disfuncționalitate puternică a pieței, dovedind printre altele că există un risc de perturbare a unui serviciu important care este greu de reprodus și în cazul căruia ar fi dificil ca un concurent să ia locul beneficiarului.

Or, în ceea ce privește caracterul important al serviciului furnizat de Blue Air, din decizia Comisiei reiese că această companie aeriană asigura conectivitatea României prin deservirea unor rute aeriene interne și internaționale, vizând totodată două categorii specifice de pasageri a căror deplasare era dependentă într-o largă măsură de rutele aeriene low-cost, și anume micii întreprinzători locali și comunitatea românească stabilită în afara țării. Potrivit Comisiei, serviciile aeriene furnizate de Blue Air erau, în plus, greu de reprodus, întrucât celelalte companii aeriene low-cost aveau o prezență redusă, chiar inexistentă, pe majoritatea itinerariilor Blue Air, iar aceasta din urmă ocupa, așadar, o nișă care nu era exploatată de alte companii aeriene low-cost pe piața românească.

Întrucât niciunul dintre argumentele prezentate de reclamantă nu a fost de natură să repună în discuție aceste constatări, Tribunalul concluzionează că Comisia a constatat în mod întemeiat că, în cazul ieșirii Blue Air de pe piață, ar fi existat un risc concret de perturbare a anumitor servicii de transport aerian de pasageri, considerate ca fiind importante și greu de reprodus în împrejurările specifice ale speței, astfel încât ajutorul notificat urmărea un obiectiv de interes comun.

Întrucât s-a constatat că și celelalte motive invocate de reclamantă au fost nefondate, Tribunalul respinge acțiunea în totalitate.

MENȚIUNE: Acțiunea în anulare are ca obiect anularea acelor acte ale instituțiilor Uniunii care sunt contrare dreptului Uniunii. Cu respectarea anumitor condiții, statele membre, instituțiile europene și particularii pot sesiza Curtea de Justiție sau Tribunalul cu o acțiune în anulare. Dacă acțiunea este întemeiată, actul este anulat. Instituția autoare a actului trebuie să ia măsuri pentru a elimina eventualul vid juridic creat prin anularea acestuia.

MENȚIUNE: Împotriva deciziei Tribunalului se poate declara recurs la Curte, numai pentru motive de drept, în termen de două luni și zece zile de la comunicarea acesteia.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Tribunalului.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Rămâneți conectați!

